

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 31 Sierpnia v. s. 1831 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

Wczora, w niedzielę d. 30 t. m., z okoliczności obchodu rocznicy Wysokich Imienia WIELKIEGO XIAŻĘCIA JEHO MOŚCI NASTĘPCY TRONU ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA, i rocznicy narodzin WIELKIEY XIAŻNICZKI OLGI NIKOLAJEWNY, zrana w Cerkwi S. Duchy i we wszystkich kościołach odprawito się dziękczynne nabożeństwo i śpiewany był hymn *Ciebie Boże chwalemy*. Wieczorem miasto było oświetlone. Na placu przed ratuszem i na hauptwachcie przegrzywała muzyka wojskowa.

WIADOMOŚCI OD WOYSKA DZIAŁAJĄCEGO.

Sankt-Petersburg dnia 20 sierpnia.

NAYJAŚNIERSZY CESARZ JEHO MOŚĆ raczył otrzymać od Główno-Dowodzącego Armią Działającą, Jenerała Marszałka Polnego, Hrabi *Paskiewicza-Erywańskiego*, pod 11 tego, augusta z *Nadarzyna*, rapport, zawierający dalsze szczegóły zasłanych w *Warszawie* wypadków, o których pierwsze wiadomości, przesłane od Jenerała-Adjutanta Barona *Rozena*, były już drukiem ogłoszone. Z rapportu Główno-Dowodzącego, teraz otrzymanego, okazuje się, co następuje:

Po buncie, który był w *Warszawie* 1 (13) tego miesiąca, wszyscy czterey Członkowie Rządu Narodowego: *Lelewel*, *Niemojewski*, *Morawski* i *Barczykowski*, na piśmie podali Seymowi, że oni z okoliczności ostatecznie wydarzonych przekonani o koniecznej potrzebie odmiany osób, Rząd składających, proszą o uwolnienie dla siebie. — Prezydent Rządu, Xiążę *Czartoryski*, który dla nieobecności swojej nie mógł razem podpisać tego aktu, podpisał go nazajutrz.

Seym natychmiast wszystkim dał uwolnienie, o które prosili; i zatym zrobiwszy niektóre odmiany w samym składzie Rządu Narodowego, wybrał jego Prezydentem Jenerała *Krukowieckiego*, a ten mianował swym Namiestnikiem *Bonawenturę Niemojewskiego*; o nowych zaś Ministrach jeszcze niewiadomo.

Chrzanowski, o którym pierwsey mylnie zapewniano, jakoby był aresztowanym, mianowany Jeneralnym Gubernatorem *Warszawy*.

Pierwszymi działaniami *Krukowieckiego* było wydanie proklamacyi przeciwko nieporządkom i okropnościom, które zaszły d. 3 (15), ustanowienie Kommissyi do ich wysledzenia, aresztowanie wielu sprawców tych okropności i zamknięcie klubu rewolucyjnego.

Témże postanowieniem Seymu, Władza Wojska Naczelnego Wojska, ograniczoną została przez uczynienie podległą Prezydentowi Rządu. — *Dębiński* został jednak Głównym Naczelnikiem armii, a *Skrzynocki* otrzymał zupełne uwolnienie z wojska.

Względem działań głównych sił Armii naszej, pod *Warszawą* ześrodkowanej, z tegoż rapportu okazuje się, że po ostatniém doniesieniu Główno-Dowodzącego wydrukowanem w gazetach d. 17 t. m. (Kur. Lit. N. 105), nic szczególniej godnego uwagi nie zaszło. — W oczekiwaniu na przybycie oddziału Jenerała Barona *Kreutza*, który szedł, jak wiadomo, dla przyłączenia się do Armii, czynnie wykonywają się wszystkie przygotowania, istotnie potrzebne do dalszych stanowczych działań przeciw *Warszawie*. Tymczasem Jenerał Adjutant *Rüdiger* ciągle oczyszcza kraj między *Wisłą* a *Pilicą*. — Postany od niego oddział z 2go batalionu półku półtawskiego i dywizyonu dragonów, d. 10go nagoniwszy kupę buntowników, w liczbie do 600 ludzi, pod dowództwem *Giedroycia*, zupełnie ją

zniszczył. — W niewolę wzięci, sam *Giedroyc*, 13 oficerów i 105 strzelców.

Przed samém wysłaniem tego rapportu, Główno-Dowodzący otrzymał uwiadomienie, że znaczny oddział buntowników przeprawił się na lewy brzeg *Wisły*. — Liczba wojsk w oddziale tym znajdujących się i kierunek, jaki on ma zamiar przedsięwziąć, nie są jeszcze dokładnie wiadome. — Dla przeszkodzenia tej przeprawie, Jenerał-Adjutant Barona *Bozen*, zamysłał spalić most, będący między *Pragą* a *Warszawą*, i chociaż przedsięwzięcie to nie wzięło skutku, jednakże nie maiey dla tego zasługue ono bydź tu umieszczoném, iako odznaczające się usiłowanie Oficerów i rang niższych, którzy się dobrowolnie na to ofiarowali. — W nocy na 3my, Kapitan Jeneralnego Sztabu Gwardyi *Sliwicki*, który podał sposób spalania mostu, i podał się jego wykonania, razem z Podporucznikiem mińskiego półku pieszego *Gorskim*, który również dobrowolnie się oświadczył do tego usiłowania i 15 ochotnikami z rang niższych różnych półków, spuścił się z *Miedzeczyna* w dół *Wisły* na trzech łódkach. — Jedna łódka naprzód osiadła na mieliznie i nieco pozostała od drugich. Kapitan *Sliwicki*, podpłynawszy pod most, rzucił się do piątej łyżwy od *Pragi*, sam przyśrubował kilka wianków zapalonych, napełnionych materją kul palnych, włożyli pomiędzy poprzeczki kilka worków ze słomą, i szybko zapalił, mocny płomień ukazał się pod łyżwą, i rychło zaczęło się wielkie zamieszanie w *Warszawie* i na *Pradze*: uderzyli w dzwony, zaczęły na trwogę; straż nadbrzeżne rozpoczęły ogień karabinowy. — Podporucznik *Gorski*, który był na drugiej łódce, także przyśrubował wianki, ale nie uchwycił zapalić. W tymże czasie kilku ludzi rang niższych, rzuciło się w pław, pochwycili liny i zaczęli je piłować; ale to pokazało się niepodobném, gdyż lin tych znalazło się po kilka przy każdej łyżwie. Pożar na moście jednak rychło został strzymany, a Kapitan *Sliwicki* z Podporucznikiem *Gorskim* i komandą swoją szczęśliwie przybyli do brzegu pod wsią *Zeran*, gdzie go przez dwie nocy skrycie w lesie oczekiwał porucznik półku ułańskiego wołyńskiego *Iljin* z komandą Kozaków, pomimo tego, że dwa szwadrony buntowników, użyte były do jego ścigania. (G.S.P.)

— Poseł francuzki, Xiążę *Mortemart*, 15 t. m., na statku parowym *Nikolay I*, oddalił się do Francyi, skutkiem dawno już otrzymanego pozwolenia, z którego nie choiał on korzystać wczasie mocno tu panującej Cholery. Barona *Bourgoing* zostaje tu w charakterze pełnomocnego Ministra.

(G.S.P.)

SPRAWY NIDERLANDZKIE.

Bruzella dnia 13 sierpnia.

Gazeta Leodyyska, zawiera co następuje: „dziesięć tysięcy wojska hollenderskiego, pod dowództwem Xiącia Saska-Weymarskiego, znajdują się wokolicach *Looz*; wojsko to wyszło z *Hasselt* dnia 10, dnia zaś 11 ma jeszcze wyjść 5.000 z *Hasselt* do *Looz* pod dowództwem Xiącia *Fryderyka*. Wieśniacy znaleźli na polu kilkasęt karabinów, które Holendrowie rzucali.

— W rozprawie pod *Hasselt*, trwogę rzuciło kilku sztabs-oficerów, którzy puścili się galopem za nimi zaś iechało wielu innych. W chwili potém cała jazda ruszyła kłusem, później galopem, i przełamała piechotę. Krzyk: „nieprzyjaciel jest tuż” rzucił postrach, i szyki natychmiast zostały złamane. Artyllerya zaczęła uciekać galopem. Nagła ta ucieczka jazdy i artylleryi zostawiła piechotę w nayprzykrzyszym położeniu; poszła ona

za ogólnem poruszeniem, szukając także w ucieczce swego ocalenia.

— Wojsko Królewskie miało wraz atakować Holendrów po niespodzianej porażce ienerała *Daine*, który cofnął się nie wystrzelivszy ani razu. Rozjątrzenie w wojsku przeciwko temu ienerałowi było tak wielkie, że o mało co nie zabił go jeden oficer, lecz nie dozwolili mu tego ięgo towarzysze. Twierdzą, iż liczba wojska zebranego w *Lowanium* dochodzi do 35,000.

— 15 —

Armia francuzka znajdowała się dnia 12 w następujących punktach: ienerał *Barrois* w *Egheze* na drodze do *Lowanium*; ienerał *Teste* i Xiążę *Orleański* w *Bruxelli*; ienerał *T. Sebastiani* i ienerał *Lawoestine* w *Wayre*; ienerał *Hulot* w *Braine-Laleud*; ienerał *Dejean* w *Wastine*; ienerał *Gérard* w *Mons*; ienerał *Tholozé* w *Chaumont*.

— Xiążę *Orleański* wyjechał z *Bruxelli* dnia 13 o godzinie 7 wieczorem do głównej kwatery marszałka *Gérard* i powrócił o pierwszej po północy. O godzinie 4 zrana uderzono ienerał-marsz, a o piątej wszystkie wojska francuzkie, które się znajdowały w *Bruxelli*, wyszły z miasta drogą prowadzącą do *Namur*.

— Monitor belgicki z dnia 14 następnie, jako urządowa, zawiera wiadomości: „Ienerał *Belliard* i Xiążę *Oranii* zgodzili się, ażeby wojsko holenderskie poczęło dziś t. i. dnia 14 sierpnia ustępować. Xiążę *Oranii* przysłał oficera do marszałka *Gérard* dla uwiadomienia go o drogach, któremi się udadza wojska holenderskie, oraz dla ułożenia się z nim względem miejsc, na których obie armie, holenderska i francuzka, zatrzymywać się będą każdego wieczora. Miasto *Lowanium* nie będzie miało garnizonu wojskowego. Korpus Xięci *Sasko-Weymarskiego*, który znajdował się na drodze *Bruxelskiej*, przechodzić będzie z innymi dywizjami przez *Lowanium* i pójdzie drogą, prowadzącą do *Tirlemont*; stać on będzie biwakami przed *Lowanium*, i nie rozłoży się w mieście. (*J.d.S.P.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 11 sierpnia.

Birża paryzka dnia 10. Pięć od sta 85 fr. 60. Trzy od sta 53 fr. 70. — Akcje bankowe 1520 fr. — Pożyczka królewsko-hiszpańska 58.

IZBA DEPUTOWANYCH.

Projekt adresu izby deputowanych, który w ogólności zda się sprzyjać ministeryum, został odczytany izbie na posiedzeniu dnia 9. W ciągu ięgo roztrząsania, *P. Kazimierz Perrier* miał dosyć obszerną mowę, w której usiłował bronić postępowania gabinetu, do którego należy. Systemat, któregośmy się trzymali, rzekł on, i który, nie pochlebimy sobie, aby był przez nas wymyślony, był ten: w wewnętrznych naszych interessach, karta, cała karta, nic innego tylko karta. Biorąc te słowa od znakomitego przyjaciela, którego żaluis Francya, znajduję w nich nasz polityczny skład wiary. Dwie rzeczy są teraz objęte w kodexie politycznym: prawa już postanowione i prawa ustanowić się mające. Co do praw już ustanowionych są one wiernie zachowywane; sami, *Mości Panowie*, jesteście tego świadkami, gdyż iedno z tych praw wezwało was, abyście zasiedli miejsca swoje w tej izbie, wiecie zaś z jaką ściślnością nadyrobniejsze ięch rozporządzenia są dopełniane; toż samo dzieje się z innymi, które mają elekcyę za zssadę. Prawo o gwardyi narodowej przyprowadzone zostało do skutku w całej prawie Francyi; prawo, tyczące się organizacyi urzędów municypalnych, w krótkce także pocznie się uskuteczniać. Co do praw mających się postanowić, te wraz będą wam podane, od was tylko zależeć będzie, aby na terazniejszyem posiedzeniu obietnice, uczynione w art. 69 karty, zostały spełnione. Nie dopuszczamy się żadnego nadużycia: oprócz karty, oprócz władzy królewskiej konstytucyjney, to jest, oprócz rządu złożonego ze trzech władz, należących do ułożenia wszystkich praw i instytucy, nie ma niczego więcej, coby właściwie należało do rewolucyi *Lipcowey*. Przez nie ona ustaliła się, i wszystko, cokolwiek okazują wam jako skutki tej rewolucyi, jest tylko pierwiastko-

wym zarodkiem nowej rewolucyi. Nie będę, *Mości Panowie*, zajmował was mówieniem o zamiarach, marzeniach i zamachach rozmaitych party. Jedna z nich, nie naganiając otwarcie praw, nie takiego dotąd nie uczyniła, coby rozproszyło nieufność, którą wzbudza. Nie należą do terazniejszego poruszenia towarzystwa, nabawiają niespokojnością przez swoją tajemniczą nieczynność, która odkrywa szczerę lub zmyślone nadzieje. Napróžno szlachetność naszych instytucy, słuszność administracyi, uważa wszystkich Francuzów, jako obywateli; stronicy tego rządu, co już nie istnieje, opierają się temu. Rząd terazniejszy domierzy dla nich najsćcislszą sprawiedliwość, iężeli przez postępkki swoje nie uchyla prawnego podeyrzenia. Rząd pozna swych nieprzyiacioli; lecz może teraz wam oświadczyć, że roztropne środki, przepisane we względzie interessow religii, która jest także iednym z interessow i iedną z wolności krajowych, ochronią go od niebezpieczeństwa zapalenia dawnych boleśoych wspomnień. Są ięszcze, *Mości Panowie*, inni nieprzyiaciele rządu. Jedni uzbrają się przeciwko niemu we wspomnienia sławney epoki, inni słuchają swych nierozsądnych namiętności, które wrą zawsze w łonie wielkiej społecznosci. Tymto partyom szczególniey, winniśmy te rozruchy, które zamieszały spokojność niektórych miast naszych, a zwłaszcza stolicy. Napróžno chciano przypisać ie ubóztwu ludu. Ci, którzy nięm są dotknięci, naygorliwiey im się opierali. Doszliśmy z pewnością, że zaburzenia były wszystkie politycznymi; i że duch fakcyi podeymował ie swoim kosztem. Nie mogąc wszystkim zapobiedz, odparliśmy przynajmniej wszystkie, i porządek nie został zerwany. My, Król i Francya winniśmy to szlachetnemu i patriotycznemu pobratymstwu naszych młodych półków i gwardyi narodowej, którą przez rzetelną wdzięczność lud paryzki nazwał wielką armią porządku publicznego. Wszystko, *Mości Panowie*, dowodzi, że rząd nie będzie zmuszony żądać od was nowego uzbrojenia, nie wezwie on napróžno pomocy sprawiedliwości; wapieraay zaś odwagą urzędników i obywateli, będzie mógł wiernie zachować tę prawność, którą dotychczas szanował. Zaburzenia, podniecane przez ducha stronnictw, mogą być nader szkodliwe dla Francyi; do zgromadzenia więc należeć będzie wstrzymać szerzący się ich postęp.”

Przystępując potem do stosunków zewnętrznych, minister wchodzi w dosyć obszernie szczegóły dla pokazania, że rząd trzymał się systematu pokoju i zgody, którego skutki daleko są pewniejszy, a niżeli skutki czynniejszego wdawania się, do którego stronnictwa chęciły nakłonić Francya. „Lecz, zawołał mówca, można powiedzieć, że Francya powinna szczerze pragnąć pokoju? Nie, nie, *Mości Panowie*, dla uniknienia wojny, nie poświęcimy honoru narodowego, poświęcimy tylko namiętności i tearye. Co mówię tearye? Jesliby zasady naszego rządu sprzeciwiały się zasadom wielkich monarchstw lądowych; woyna zatem byłaby skutkiem tej sprzeczności. A tak, wolność francuzka mogłaby być zachowaną tylko przez podbicie całego świata. Lecz wypadki sprzeciwiają się temu twierdzeniu. Oto rok wkrótce upływa, iak Francya traktuje z rozmaitemi krajami w Europie; umowy, iakie z niemi zawiera, są wiernie wykonywane; zgoda nie przestała panować między wielkimi monarchstwami, i one pracowały iędnomyślnie nad wzniesieniem tronów i nad utworzeniem narodów! Co się zaś tyczy rozognionych uczuć, bądź przez sławne pamiątki, bądź przez żale patriotyczne, pragną one wojny, iężto iako roskoszy, iężto iako odwetu; niektórym odważnym młodzieńcom zda się, że tylko we krwi mogą zatrzeć pamiątki żaloby i smutku. Takim sposobem, woyna byłaby wiecznym przeznaczeniem narodów; zemet takowych i odwetów, tej krwawey dramy w historii byłoby rozwiązaniem, wyniszczenie wszystkich ludów.

„Rzadko, a może nigdy, Francya nie miała tyle znaczenia w równowadze Europy, nie mając potrzeby chwytania się wojny. Szacunek iey dla narodowości wszystkich ludów i dla praw wszystkich tronów, jest pierwszym warunkiem szacunku narodów i monarchów dla niey. Jesliby kiedykolwiek

wiek usłuchała ducha fakcji i porwaną została przez potok uczyć ludu, straciłaby natchmiaszt swój wpływ i byłaby zmuszoną, dla odzyskania go, uciec się do gwałtowności. Prawdę mówiąc, rzecz idzie o pokój lub wojnę. Niech ta myśl będzie wam zawsze obecną; i niech izba, wykonywając w zupełności swą władzę, pozna przynajmniej całą swą odpowiedzialność. Nasza nie nabawiałaby nas trwogą; gdybyśmy zjednali wasze zaufanie, które samo tylko może dodać odwagi w poświęceniu się sprawie publicznej. Lecz możemy iey usłużyć, zostając wiernymi naszym zasadom, a potem skłaniając was do zgodzenia się na nie. Znaćcie te zasady, ponieważ wam ie wyłożono; są one zasadami kraju i zasadami Europy; te wyrazy stosują się do naszych nieprzyjaciół wewnętrznych i zewnętrznych; wyrazy te charakteryzują obadwa nasze systemata administracyi wewnętrznej i polityki zewnętrznej, *karta i pokój*, dwa te wyrazy w krótkości malują opinie i interesa Francyi.²

P. Thiers zabrał głos i usiłował bronić rządu ze trzech względów: organizacyi konstytucyjnej, administracyi i spraw zagranicznych. Obszernie i wymownie się rozwiódł pokazując, że pod temi trzema względami, administracya była wierną, ściśle i przywiązaną do dobra kraju. Po tej świetnej rozprawie, zawołał on: „Jeżeli to nie jest zupełnym używaniem wolności, nie było więc nigdy wolności na świecie.”

Mówcy, którzy pozostali jeszcze roztrząsać takowy adres, są:

Za: PP. Sade, Clausef, Bignon, Gairot, Tavernier, la Rochefoucauld, Duvergier de Hauranne, Subervie, Rémusat, Pavée de Vandoeuvre, Mahul, Caminade.

Przeciw: PP. Salverte, Larabit, Lamarque, Podenas.

— Projekt podany przez P. Euzebiusza Salverte, względem rewizyi art. 23 karty konstytucyjnej.

1) Artykuł przeznaczony do zmienienia artykułu 23 karty, której art. 68 nakazał rewizyą na posiedzeniu 1831.

„Senat ma nadane sobie tęż władzę i przywileje, które posiadała izba parów. Nazwiska senatorów zastąpią miejsce nazwisk izby parów i parów, w brzmieniu praw i w konstytucyi kraju.

Członkowie senatu są dożywotni, wyjąwszy przypadek uwolnienia od służby, lub śmierci cywilnej, którą ściągnąć może na siebie za zbrodnie stanu.

Senat składa się z liczby członków, wyrównującej połowie członków izby wybierczej.

2) część tych członków wybierane będą przez tychże wyborców, co i członkowie izby deputowanych. Trzecią część mianować będzie Król, który może zostawić niezapełnioną trzecią część miejsc, które ma prawo sam udzielać.

2) Prawo tyczące się wyboru członków senatu, w skutek artykułu 23 (nowego) karty konstytucyjnej.

Art. 1) Izba parów przestanie istnieć, zmienioną jest ona przez senat. Prawo z dnia 28 maja 1830 zostanie odwołane: pensye udzielone na mocy tego prawa, i zapisane do xiggi pensyi, będą z niey wykassowane, i przestaną ciężać na skarbie publicznym.

2) Natychmiast po ogłoszeniu niniejszego prawa, wybiercy każdego departamentu, zwołani będą do głównego miejsca i zebrani w jedno kolegium przystąpią do wyboru członków senatu, których nominacya im jest zostawiona. Każdy departament wybierze przynajmniej jednego, nominacye będą rozdzielone między departamenta tak, aby każdemu udzielić, ile możność dozwoli, liczbę, wyrównyującą trzeciej części liczby deputowanych, którą wysyła do izby wyborowej.

3) Skutek wyborów, odbytych na mocy poprzedzających artykułów, natychmiast ogłosi się publicznie, a potem Król uwiadomi o nominacyach, jakie uznał za stosowne z liczby tych, które na mocy karty iemu są zostawione.

4) Każdy członek senatu, który przyjmie o-

bowiązek publiczny lub urząd płatny, będzie się uważał za uwolnionego ze służby i nie będzie mógł w żadnym razie być powołanym do senatu, aż po upłynieniu przeciągu lat pięciu. Urzędy ministra królewskiego nie podciągają się pod ten artykuł; niemniej urzędy, których otrzymanie będzie zwyyczajnym awansem w zawodzie wojskowym lub sędziowskim, do którego podniesiona osoba należała przed wejściem do senatu.

5) W razie śmierci lub uwolnienia się ze służby senatora, natychmiast wyznaczyć się ma nowy, bądź przez departament, który go wybierał, bądź przez Króla, gdy iemu był winien swoją nominacyą, wyjąwszy, moc nadaną Królowi, który może zostawić niezapełnioną trzecią część miejsc, na które ma prawo naznaczać.

6) Warunki i formalności, mające się przestrzegać w wyborze członków senatu, są też same, jakie przepisuje prawo do wyboru deputowanych.²

— P. Duboys-Aimé, deputowany departamentu *Isery*, podaje także projekt konstytucyi parostwa, którego przedniejsze rozporządzenia są następujące: parostwo przestanie być dziedzicznym. Liczba parów jest nieograniczona. Wszyscy wybiercy każdego departamentu zbierają się będą co lat pięć w jedno kolegium, które będzie nosiło nazwisko *wielkiego kolegium*. Każdy departament wybierze pięciu kandydatów do parostwa z deputowanych lub ex-deputowanych, marszałków, generał-poruczników, marszałków polnych i półkowników, z których każdy wyłącznie zostaje 1, 5, 8 i 10 lat w służbie na tym stopniu; z półkowników, podpółkowników i szefów batalionowych gwardyi narodowej wybranych po raz drugi; z pierwszych prezydentów sądów królewskich i z członków sądu kasacyjnego, którzy przez lat trzy zostawali w służbie, z prezydentów izby sądów królewskich oraz z prezydentów trybunałów pierwszej instancyi i trybunałów handlowych, którzy przez lat 6 zostawali w służbie; z prefektów będących przez lat 10 w służbie; nakoniec z członków i korrespondentów instytutu, i pod pewnymi warunkami z członków rad ienarskich i municypalnych. Król będzie mianował parów z tych kandydatów. Lista ich nie odmienia się przez lat pięć. Żaden par nie będzie mógł sprawować innych urzędów publicznych, tylko ministra lub głównodowodzącego. Wszelki urzędnik, opłacany ze skarbu, wyniesiony do godności para, utraci natychmiast swoją pensyą i otrzyma *maximum* pensyi wyznaczoney iego stopniowi. (J.d.S.P.)

— Dnia 14 —

Birza paryzka dnia 13. Pięć od sta 89 fr.— Trzy od sta 58 fr. 20.— Akcye bankowe 1,540 fr.— Pożyczka królewsko-hispańska 61½.

— Przez postanowienie królewskie, generał-porucznik *Pelleport* mianowany jest wyższym dowódcą gwardyi narodowej w *Bordeaux*.

— Przez postanowienie królewskie ministerium otwiera nadzwyczajny wydatek dla wychodźców hispańskich, portugalskich, włoskich i innych.

— Minister skarbu ogłasza na giełdzie, iż wiadomość umieszczona w *Journal des Débats* o nowych zburzeniach, które wybuchły w legacyach rzymskich, jest zmyśloną.

IZBA DEPUTOWANYCH.

Rozprawy adresu. Przy rozpoczęciu posiedzenia w dniu 10 zostawało dwónastu mówców, którzy się pisali za projektem do adresu, czterech zaś, którzy pisali się przeciwko niemu.

Generał *Larabit*, jeden z tych ostatnich, rozważał fortece belgijskie pod względem politycznym i woijnym. „Belgium, mówi on, bronione jest przez linią fortec zbudowanych w 1815 roku. Po rewolucyach sierpniowej i lipcowej fortece te nie grożą już Francyi, lecz iey nieprzyjaciółom. Belgium i Francya są dwóma naturalnemi sprzymierzeńcami: jeden rząd nie może być zagrożonym, żeby nie został także drugi, i linia fortec belgijskich jest teraz naszą obroną; żądać zniszczenia ich w nagrodę ustąpienia Belgium, jest to okazywać miłki rozum, i duch nienarodowy; jest to znieważać naszych sprzymierzeńców.”

Mówca czyni potem uwagi pod względem wojskowym. Jedno jest tylko miasto *Luxemburg*, które jest groźnem dla Francji, nie widać jednakże, aby myślano o zburzeniu jego fortyfikacji. Szanowny członek uważa za krok nieprzyjacielski projektowane burzenie fortec. Poczytanie on za niedostateczną armią, wysłaną do Belgium. „Sądzę, mówi on, że my nie przestaniemy na prowadzeniu 50,000 wojska do Belgium; 50,000 powinno iść za niem eszelonami, a za dni piętnaście, powinniśmy zająć całą linią Mozy 100,000 wojska. Musimy być w *Leodyum*, pod *Maestrychtem* i pod *Venloc*; zostaliśmy tam wezwani. Mieemy prócz tego 100,000 nad *Mozellą* i w *Vosges*; 100,000 dla obserwacji nad *Renem* i w Alpach.” (Przerwa.)

Wiele głosów: Jak WPan tam pójdiesz!

P. Larabit, To czyni 300,000. Mówca gani politykę zewnętrzną ministerium, orsz jego administracją wewnętrzną, i konczy, żądając zakomunikowania dokumentów dyplomatycznych, dotyczących się rozmaitych negocjacyi, i jakie musiały zayść w przedmiocie świeżych wypadków, które zaszły w Europie.

P. Marszałek Clausel zabiera głos i nagania formę adresu, potem minister spraw zagranicznych przemawia, usprawiedliwiając politykę zewnętrzną ministerium.

„Mądra w obecnym czasie, ozwał się on, polityka ta, wyda obfite owoce na przyszłość. Wkrótce wypadki, które głośniey mówią, niż wszystkie systemata, niż wszystkie na nas wymierzone pociski, zamkną usta wszystkim uprzedzeniom i dadzą poznać naszym przeciwnikom ich błędy oraz niesprawiedliwość. Z ukontentowaniem oświadczam, że pokoy Europy jest systematem, którego rząd się trzymał od rewolucyi lipcowey, i nie lękam się twierdzić, że we wszystkich negocjacyach honor nasz został nietknięty. Traktaty 1815 roku urządziły prawa i interesa mocarstw. Czy powinniśmy byli zostawać *statu quo*? Czy też przeciwnie, potargać takowe traktaty i wyzwąć się na się? Pierwszy systemat zaręczał pokoy, drugi zapalał wojnę powszechną. Znam to, iż narod francuzki jest szlachetny i waleczny, że wielkie dusze zachowują w pamięci potycki 1815 roku. Widok trój-kolorowey chorągwi przypomniał nam dawne granice i ożywił nadzieję ich odzyskania na nowo. Mniemano, iż przyszedł czas rozwiązać to zagadnienie. Podziślam te uczucia; lecz należąc z moimi kolegami do stery polityki zewnętrzney, musiałem przytłumić moje wzruszenia. Rewolucya lipcowa wymagała, abyśmy się urządziłi zewnątrz i wewnątrz. Wewnątrz zachowując spokojność, zewnątrz zaś nie prowadząc wojny.

Minister mówi dalej, obstaiąc za systematem pokoju. Nowa dynastia, mówi on, nie powinna wdawać się w wojnę z innemi mocarstwami. Nie może tego czynić. Po upadku ostatniego rządu, zostało w nieuzupełnionych szeregach zaledwo 50 do 60 tysięcy woioowników. Co do tłumów ochotniczych, pomocne są one wewnątrz, lecz za słabe przeciwko narodom. Trzebaż wam mówić, rzecze minister, o dobrém przyjęciu, i jakie nas czeka u innych narodów. Skłonność ich ku nam powiększała się w miarę naszego umiarkowania. Jestże to duch podbiłania, naszej pierwszej rewolucyi i duch cesarsarstwa, który przerszał ludy.

„Po długich tłumaczeniach danych izbie względem tego, co zaszło w rozmaitych krajach Niemieckich od rewolucyi lipcowey, pokonawszy systemat stronnictwa, które chce wojny powszechney, nie będę mówił izbie o wyprawie naszej do Portugalii. Wiecie o skutku tego przedsięwzięcia, które zaszczytne jest dla Francji, chlubne dla marynarki. Przez długi czas Belgium było przedmiotem rozpraw. Szanowaliśmy niepodległość Belgium, i szanujemy ją, uznając wolny z własney chęci wybor Xięcia *Leopolda*. Co się tycze obwinienia, iż oddaliśmy Belgium Anglii, czyż sądzicie, aby Belgium, tak długo zostające w związku z Francją, chciało iey szkodzić, przez wybor swojego Króla? Król zachowa pamięć swego przysposobionego kraju, lecz przedewszystkiem będzie Bel-

gijozyskiem. Z resztą nayszczerza przyjaźń łączą nas z Anglią; codziennie odbieramy iey dowody: przyrzeka ona zburzenie fortec, wzniesionych w 1815 roku, które były nieiako dowodem nieufności wielkich mocarstw europejskich. — W końcu, ministerium udzieli komunikacyi, iakich żądać będą członkowie izby. Niechże przeciwnicy nasi przedstawiają swóy systemat: Francya będzie o nim sądziła.“

Prezydent wzywa generała *Lamarque* na mównicę.

P. Sebastiani, minister spraw zagranicznych, odpowiadając na gwałtowną mowę generała *Lamarque*, daje tłumaczenie wdania się Austrii do Włoch. Zaszło ono na skutek traktatu dawniejszego od ostatniej rewolucyi, traktatu, zawartego między mocarstwami niepodległemi, tém bardziey, gdy Austrya posiada miasta *Romania*, *Ferrara* i *Placencya*. „Obwiniają nas, rzecze minister, żeśmy cierpieli wdanie się zbrojne, żeśmy nie rozstrzygnęli tey kwestyi orężem, żeśmy nie pomagali buntowi polskiemu. — Nie poznuję tey polityki, która zdaje się wkładać na Francją powinność, rozstrzygania wszystkich kwestyi, siłą. Zasada niewdawania się, została odmienioną, musiało to nastąpić, ponieważ ona była przedmiotem niespokojności niektórych rządów. — Ja też wrę na chlubne wspomnienia, które są przywiązane do Włoch. Należałem do armii francuzkiej, która pod Napoleonem weszła do tego kraju; lecz oświecony przez historią, pamiętałem dobrze, że wszystkie wojny włoskie, były nieszczęściami dla Francji.“

Minister rozważa skutki iego negocjacyi we Włoszech. Skutkiem tym jest, że nikt w *Romanii* nie był aresztowany, że żaden sekwestr nie został nałożony. Mieszkańcy *Romanii*, podług *P. Sebastianiego*, nie są stworzeni do instytucyi konstytucyjnych.

„Co do wyrzutów czynionych ministerium, iż oddali Belgium Anglii, dziwię się temu, że przesady umysłów stronnictwa, mogą tyle działać na umysł oświecony. — Belgium ofiarowało koronę swoją Xięciu Francuzkiemu: dla czego więc odmówiliście iey przyjęcia?.... Mości panowie, Król dał przez to dowód swojego przywiązania do Francji, gdyż pokazał, że interes familiyny niczém jest w iego oczach, gdy idzie o interes kraju. Mamy dowód, że krok takowy byłby przyczyną powszechnego oburzenia się. Korona wolnie odmówiona przez Francją, została wolnie ofiarowaną Xięciu *Leopoldowi*. Czyż ofiara takowa oddaje Belgium Anglii?.... Gdzież są woyska angielskie? Monarcha czyż nie jest ograniczony konstytucją? Sta-beż to są związki podług waszego zdania? Patrzcie, co się dzisie w Anglii: lord *Grey* powiedział ostatnim razem w Parlamencie lordowi *Wellingtonowi* (który wyrzucił mu, że Belgium oddane zostało Francji, gdy zezwolono na zniesienie fortec), że Belgium nie ma lepszey obrony nad przyjaźń Francji.“

Minister przechodzi do interesów Polski, zapytuje on u mówcy, po którym wstąpił, a którego poczytanie za znakomitego wojskowego, iakim sposobem można byłoby pomódz Polsce? czyni uwagę, iż 400 mil oddziela nas od Polski, i chcąc przybyć iey na pomoc, potrzeba byłoby odbyć trzy kampanie; usiłowania zaś te nabawiłyby naszą oyczyznę tylko kłopotu, który żadnych nie przyniosłby dla niey korzyści.

Minister spraw zagranicznych zabiera głos po raz trzeci, odpowiadając na zarzuty czynione przez *P. Bignon*, oraz dla usprawiedliwienia postępowania gabinetu, do którego z nim należał i dla wyjaśnienia pośrednictwa, które czynione było przez Francją w interesach Polski.

— *P. Salvete* powstaie dla zbicia potwarzy rzuconey nań i na szanownych iego przyjaciół, iakoby chcieli wywrócić istniejący porządek i zaprowadzić rzeczpospolitą. Mówi on ze szczegółami o zamiarach stronnictwa przychylnego upadłej dynastyi, o istnieniu ich w zachodniej i południowej Francji, i użala się, iż rząd od pierwszych chwil

Wilno dnia 31 Sierpnia v. s. 1831 roku.

nie zwrócił pilney baczości na *Wandeg*. Nagania politykę, której trzymano się w interesach włoskich, i spyta: czy nie można byłoby mieć zakomunikowanych dokumentów dyplomatycznych, odnoszących się do negocyacji względem Włoch. (J.d.S.P.)

ANGLIA.

Londyn d. 12 sierpnia.

Interessa Belgickie. Na posiedzeniu izby niższej dnia 8, lord *Palmerston*, odpowiadając lordowi *G. Bentinck*, wyrzekł, że tegoż dnia, kiedy rząd francuzki dał rozkaz wojskom swoim, ażeby były gotowe wyruszyć do Belgium, minister francuzki spraw zagranicznych, wezwał pełnomocników Angielskiego, Austriackiego, Rossyjskiego i Pruskiego na konferencyą, na której zakomunikował im rozkazy swego rządu względem wyprawy wojsk i przyezyny, na których one są zasadzone, to jest: zbliżenie się Holendrów, i usilna prośba rządu Belgickiego o danię pomocy. Minister zapewnił przytém, że wyprawa wojsk francuzkich nie ma innego celu, tylko ten, który jest wspólny wszystkim pięciu wielkim mocarstwom, to jest: ustalenie niepodległości i neutralności Belgium, i że wojska francuzkie powrócą do swego kraju natychmiast, skoro Holendrowie staną na swoiey ziemi. Gdy poseł angielski żądał objaśnienia względem fortec, odpowiedziano mu, że wojska francuzkie przechodzić będą przez te tylko fortece, które na ich drodze będą się znajdowały.

— Lord *Cowley*, który na urzędzie posła w *Wiedniu* został zmieniony przez *P. F. Lamb*, przybył dnia 11 do *Londynu*; mówi, iż przywiozł on ważne pisma od rządu austriackiego.

— Pisma peryodyczne, wychodzące na prowincyi, napełnione są szczegółami o kłótniach między robotnikami irlandzkiemi i rolnikami angielskiemi, którzy użalają się na to, iż pierwsi urywają roboty wiejskie, przestając na umiarkowanej zapłacie. Rozjątrzenie w hrabstwie *Lincoln*, iest tak wielkie, że Irlandczycy, dla własnego bezpieczeństwa, muszą wychodzić w znacznych gromadach, w wielu zaś miejscach zwierzchność doznaje wiele trudności, gdy chce zapobiedz rozlewowi krwi: gromada Irlandczyków, ze stu osob złożona, potrzebuie jeszcze straży konstablów, dla zabezpieczenia się od napaści ludu wiejskiego.

— Okręt o 120 działach, *Brytania*, na którym sir *P. Malcolm* ma swoją banderę, przybył dnia 5 do *Spithead*, po sześciotygodniowej podróży z *Malty*, zkąd wyjechał dnia 24 czerwca.

— Dnia 14 —

Papiery publiczne d. 13. Konsolidy 81½. — Rossyjskie 92 — Meksykańskie 37½.

— Gdy na posiedzeniu izby parów dnia 11, lord *Strangford* uczynił zapytanie względem koronacyi, hrabia *Grey* oświadczył, że obrząd ten nie będzie kosztował piątej części summy, która wydana została w czasie ostatniej koronacyi; kosztowała ona 240,000 f. s.

— Na posiedzeniu izby niższej tegoż dnia, lord *Palmerston* doniosł, iż wysłane zostały rozkazy do *Hagi*, aby wojska holenderskie weszły do fortec; że nowe układy zostały rozpoczęte, i że rząd francuzki zaręczył, iż zamiarem jego iest wyprowadzić wojska swoje z Belgium, natychmiast, skoro armia holenderska ustąpi z kraju Belgów. Na skutek takowego oświadczenia, sir *R. Vyvan*, skłonił się odłożyć swóy wniosek, względem Belgium na drugi tydzień. — Tegoż dnia w komitecie bilu o reformie, ministryum otrzymało większość 109 zdań, gdy poczęto głosować na ważną część bilu, obeymującą podział hrabstw na okręgi wybiercze.

— Dowiadujemy się, że Król postanowił wyprowadzić pałac *Buckinghamski*, dla siebie na mieszkanie; kosztu reparaacyi oszacowane są na 70,000 f. s.

— Rząd wydał rozkaz do władz morskich w *Trinityhouse*, ażeby wysłano natychmiast do *Portsmouth*

mouth 40 magtków, dobrze znających morze północne, ogłosił on też rozporządzenia względem dostarczenia w znaczney ilości rumu i drzewa, zdanego w marynarce do budowy.

— Pisma nasze zawierają wiadomości z *Lizbony* z dnia 25, które są czerpane z listow prywatnych. Ostatnie wypadki, iakżeśmy już pisali, były powodem do rozruchow w *Lizbonie*; zagorzali stronnicy *Don Miguela*, znieważali i sadzali do więzienia tych wszystkich, których posądzali o sprzyianie *Don Pedrowi*. Między innymi osobami, ieden Anglik został raniony, ze czterech zaś lub z pięciu innych naygrawano się. Sześć skarg na rząd portugalski podali znownu poddani angielscy ieneralnemu konsulowi brytańskiemu, i spodziewać się należy, iż użycie dzielnych środków dla utrzymania zadosyc uczynienia. Podobneż sceny zaszły w *Porto* i w *Sétuval*; w tém ostatniem miejscu, konsuluwie rozmaitych narodów, między którymi znajdował się też i konsul Angielski, znieważeni zostali w sposob naynieobyczayniejszy, i byli przymuszeni wyjechać z miasta.

— Twierdzą, że pieniądze, zebrane przez sławnego *Paganiniego* od czasu, iak się znajdował on w Anglii, przewyższają to wszystko, cokolwiek zebrał on na statym łądzie od swego dzieciństwa! Będzie grał na wielkiey uroczystości muzykalney, która ma być w *Dublinie*; cena, za którą się umówił, iest tysiąc gwineów. Powiadają, że przed powrotem do Francyi zamierza on dawać koncerty w znaczniejszych miastach zjednoczonego królestwa.

— Jest w Anglii klub Jachtów, do którego należy bardzo wielu właścicieli, miłośników żeglugi. Ażeby doń należeć, potrzeka mieć ieden Jacht własny. Lord *Yarborough* iest prezydentem klubu i kommodorem eskadry, gdy ona wypływa. Iłe razy wojsko lub dywizya angielska wychodzi na morze, klub Jachtów wysyła swe okręty i płynie przez czas nieiaki za eskadrą królewską. Jest to przeiażdka, a razem zręczność do oświecenia się, o które właściciele Jachtów bardzo się ubiegają. W czasie wojny na *Wschodzie*, lord *Yarborough* przez kilka miesięcy zostawał w *Lewancie*; odbywał on ze swoim Jachtem (piękną korwetą o trzech masztach) służbę. Admiratowie *Codrington* i *de Rigny* używali go wiele razy dla zleceń do Egiptu i gdzieindziej. Stądto, ponieważ wiele tych Jachtów towarzyszyło lordowi *Codringtonowi* ostatnim razem, gdy on wychodził pod żagle, sądzono, iż eskadra jego składa się z daleko większey liczby statków, a niżeli iest w rzeczy samey. (J.d.S.P.)

Ogłoszenie Sądowe.

1. Sąd Ziemiński Powiatu Upitskiego, mając zatrudnić się od dnia 15 septembra tego roku, ciągłym sądzeniem spraw cywilnych, przez ninieyszą awizacyą zawiadamia wszystkich interesowanych, że w dniu 21 tegoż miesiąca septembra, przystąpi do rozbiornu spraw konkursowych, i naprzód w tym terminie wezmie exdywizyą majątku *Wedokt*, Prezydenta *Grodz. Upits. Bitowtta*, a następnie naydaley we trzy tygodnie, zajmie się kontynuacyą exdywizyi majątności *Linkowca* po zeszyłym Prezydencie Sądu *Głgo i Kawalerze*, *Szymonie Zawiszcy*. Wzywa przeto wszystkich do tych spraw wpływających, aby na czas wskazany swoje objawiali stosunki, i przez to uniknęli amissy, która z porządku praw i remiss zapisaną będzie. Dano w *Poniewieżu* 1831 roku augusta 24 dnia.

Prezyd. S. Z. i Kawaler *Jan Olechnowicz*.Sędzia *Eydrygiewicz*.Sędzia *Floryan Wereszczyński*.Regent *Jan Jasiński*.

(454)

OGŁOSZENIA.

Z b i e g.

2. Roku 1851, dnia 11 augusta, w Żurnale Rządu Gubernialnego zapisano: Słuchali przełożenia P. Gubernatora Cywilnego i Kawalera, pod dniem 9 tego augusta, z Nrem 16.707, w którym wyraża: iż tenże JW. Gubernator Cywilny, z powodu prośby obywatela Powiatu Wileńskiego Jana Horbaczewskiego, o opatrzenie go pasportem na wyjazd do Królestwa Pruskiego i do Niemiec, upraszał o rozwiązanie u P. Wileńskiego i Grodzieńskiego Woijnego Gubernatora i po doniesieniu o tém przez tegoż JW. Gubernatora Woijnego P. Głównodowodzącemu Armią Rezerwową, nastąpiło przedpisanie od tegoż JW. Głównodowodzącego, iż w terażniejszych okolicznościach wydawanie pasportów, na wyjazd za granicę dla obywateli ziemskich i innego stanu ludzi, nie może być dozwolone: P. Cywilny Gubernator i Kawaler, otrzymawszy o tém przedpisanie P. Woijnego Gubernatora, pod 1szym augusta z Nrem 2435, przekłada temu Rządowi, uczynić niezwłocznie należyte rozporządzenie, względem opublikowania pomienionego przedpisania P. Głównodowodzącego w Gubernii Wileńskiej, z tém zastrzeżeniem, ażeby obywatele i innego stanu ludzie nie udawali się do Zwierzchności w tym przedmiocie z prośbami: R o z k a z a l i: dla objawienia o wyżej wspomnianém rozstrzygnięciu P. Głównodowodzącego Armią Rezerwową obywatelowi Powiatu Wileńskiego Janowi Horbaczewskiemu i opublikowania wszystkim dalszym obywatelom, a także innego stanu ludziom, Wileńskiemu Niższemu Ziemskiemu Sądowi i dalszym Ziemskim i Mieskim Policjom postać ukazy, i nadto wydrukować o tém w Gazecie Kuryera Litewskiego, dla czego kopiją tego artykułu Żurnala przesłać do wydawcy jej Marcinowskiego, o czém P. Woijnemu Gubernatorowi i Kawalerowi donieść. Autentyk podpisany przez PP. Zasiadających z należytem zaświadczeniem. Wypełnienie postano dnia 24 sierpnia 1851 roku.

Zgodno: Protokulista *Kamocki.*

Z autentykiem czytał Powytczyk: *Jan Mickiewicz.*

2 Od Litewskiego Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na skutek przedłożenia Wileńskiego i Grodzieńskiego Pana Woijnego Gubernatora, za odniesieniem się Zarządzającego Ministerjum Woyskowym, P. Jenerał-Adjutanta Graffa Czernyssewa, nastąpił, do Wileńskiej i Grodzieńskiej Izby Skarbowych, odbywać się będą targi z życzącymi w Grodnie 2go i w Wilnie 16go dnia przyszłego miesiąca października, na dostarczenie zapasów żywności, rzeczy i materyałów, potrzebnych do szpitalow, w tych Guberniach znajdujących się, mianowicie: w *Wileńskiej*, dla Wileńskiego, Kowieńskiego i Szawelskiego, a w *Grodzieńskiej*, dla Grodzieńskiego, Lidzkiego, Wołkowyskiego, Stonimskiego, Prużańskiego, Rożańskiego, Kobryńskiego i Brzesko Litewskiego; zatym życzący mają stawić się dla takowych targow z dostatecznymi ewikoyami na wymienione terminy do Wileńskiej i Grodzieńskiej Izby Skarbowey. Dnia 27 augusta 1851 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

(452) Naczelnik Stołu Piotr Wolański.

2 Od Rzeczyki-go Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się: w zostającym pod zawiadowaniem tego Sądu powiecie wzięty chłopiec po imieniu *Wasiliy*, a oyczyzny swojej i miejsca urodzenia niepamiętający, tylko iak się dało słyszeć od ludzi nazywa się podług oyczyzny Romanowym Caronkom, ale do kogo przynależy niewie, który przebywał w Owruckim powiecie w miasteczku Wezeraszny i wsi Stepok, przymioty jego: lat od urodzenia 16, wzrostu małego, włosów na głowie małych, ciemnorosłych, oczu karych, nosa małego, ostrawatego, twarzy czystey, że pomieniony chłopiec wzięty 5 dnia miesiąca czerwca i wedle zrobionego w tym Sądzie, rozporządzenia 7go dnia terażniejszego miesiąca czerwca, odestany do Smoleńskiego woyskowych kantonistow Batalionu dla oddania jego do liczby takowych Kantonistow. Czerwca 10 dnia 1851 roku.

Assesor Alexander Szaiewski.

Sekretarz Audrey Chitron. (443)

Licytacya.

2 W Magistracie Miasta Wilna odbywać się będzie publiczna Licytacya w dniach 3, 4 i 7 następującego Mca Septembra na wypuszczenie od 29 tegoż Mca Septembra domu Exdywizorskiego Opitzow w M. Wilnie na zarzecz pod N. 566 położonego w arędowną tenutę. Życzący zatem należeć do takowej Licytacji zechcą na oznaczone terminy do Magistratu Wileńskiemu jawić się. 1851 Augusta 25 dnia.

Adam Gołowski P. Barmistrz.

Kazimierz Dugutowicz Regent M. W.

Ogłoszenia

5 Wileńska Izba Skarbowa niniejszém ogłasza, iż z rozporządzenia Pana Ministra Finansow pod 17 iunii terażniejszego roku za N. 45, na osnowie NAYWYŻSZEGO JEGO CESARSKIEY MOSCI Rozkazu dnia 2go tegoż czerwca, będzie przedawana znajdująca się w Powiatowych Podkarbstwach Wileńskiej Gubernii miedzi-na moneta starego stępla; dla czego naznaczone są terminy tegoż 1851 roku dnia 5 i 9 miesiąca grudnia. Zaczem życzący kupić pomienioną monetę zechcą przybydź do tej Izby.

Gubernialny Kontroler Kasprzycki.

Sekretarz Strokowski.

Pomocnik Stołu Marcin Buczyński. (444)

Объявление.

3 Во исполненіе предложенія Господина Полицеймейстера Подполковника Корпуса Жандармовъ и Кавалера, по Указу Виленскаго Губернскаго Правленія послѣдовавшаго Виленскаго Городскаго Полиція симъ объявляю, что 31го числа сего августа будущъ продаванъся всѣ описанныя въ лавкѣ Помѣщика Трокскаго Павлиша Огинскаго шовари; а по шому желающія купить оныя, благоволяше явишеся въ лавку помянушаго Огинскаго въ домъ егожъ на Осенробрамской улицѣ состоящемъ. Августа 23 дня 1851 года.

Приславъ А. Макаревичъ.

Писмоводитель Сухоцкій.

Ogłoszenia.

3 Od Policji Gubernskiego Miasta Wilna: z polecenia wyższej Zwierzchności, towary obywatela Gabryela Ogińskiego, składające się z różnych perkali; będą wyprzedawać się z publicznej

go targu w Ratuszu w sklepiku na dole położenie mającym; jakowa sprzedaż zacznie się od 31 dnia t. r. mca i trwać będzie do iey ukończenia; zatem życzący uczestniczyć, raczą jawnie się od nadmienionej daty każdego dnia od godziny otey ranney do 12tey południa, i po południu od godziny 3ciey do 6tey wieczora. Wilno roku 1831 mca augusta 23 dnia.

Inspektor A. Makarewicz.
Pismowodca Suchocki. (446)

W e z w a n i e.

3 Po przedstawieniu Rządowi Gubernsk. Wileń. względem wezwania stron w Sądzie Ziemiem Oszmian. sprawy mających lub ich plenipotentów dla assistancyi, przywołaniu tychże spraw przez tenże Sąd uroczynioném, a następnie po Ukazie tegoż Rządu, ażeby to wezwanie spełnione było przez pośrednictwo Kurjera Litewskiego. Sąd niniejszy znajdując, że wielu Adwokatów subst. Oszmian. z powodu wynikłego w M. Oszmianie zamieszania nbyło, i przeto wołanie zaległych spraw bez rządowej awizacyi, mogłoby przynieść stronom iaki uszczerbek; wzywa wszystkie interesowane strony, ażeby same osobiście, lub przez umocowanych swoich plenipotentów, najdalej do dnia 1 Sbra roku idącego w tym Sądzie jawnie się dla assistowania sprawom, które z uprzednich kadencyi zalegaia, a które nieodmiennie z daty powyżey zakreśloney wołaniami będą. Dat 1831 roku augusta 21 dnia.

Antoni Rewkowski Sędzia Ziemiem Ptu Oszmian.

Ignacy Januszewicz Sędzia.

Ignacy Zakrzewski Pisarz Ziemiem Ptu Oszmiań. (438)

D o D z i e r ż a w y.

5 Izba Skarbowa Grodzieńska objawia, że na oddanie w dzierżawę Grodzieńskiej Gubernii i miastach Nowogródka i Prużanie sosoowych, i konsumpcyjnych poborów po 1835 rok odbywać się będą targi 12go i dobie targow 15go dnia następującego października miesiąca; życzący zatem wziąć w dzierżawę takowe pobory, zechcą jawnie się do Izby Skarbowey z dostatecznymi ewikcyami odpowiedniami trzeciej części roczney dzierżawney summy. Instruktarze, podług których pobor wzmieniony w tych miastach exyście i kondycye kontraktu, widzieć i czytać można w każdym ozasie w Kancellaryi Izby Skarbowey.

Radca Wincenty Styczyński.

(437) Sekretarz Wydziału J. Lisicki.

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iżby prawni sukcesorowie, kredytorowie, i pretensorowie zmarłego szlachcica Józefa Ignacego syna *Woyniwicza* który służył w kancellaryi Białostockiego Sądu 2go Departamentu, przybywali z pewnymi dowodami do Rzeczyckiego Powiatowego Ziemiemego Sądu, dla odebrania pozostałego po nim spadku.

Sekretarz Arcimowicz.

Stoła naczelnik Halakin. (442)

P o d r a d.

3 Od Mińskiej Izby Powszeczney Opieki ogłasza się: iż w niej na oddanie w podrad dostawy na cały 1832 rok, zaczynając od 1 stycznia, dla zostających pod sawiadowaniem Izby

szpitalu i lazaretu (w których się mieści chorych od 30 do 40, a ubogich do 50 ludzi), w mieście Mińsku znajdujących się, wszelkich szpitalnych zapasow i materyałow, iako to: mąki żytniey, pszenicznej i owsianej, krup owsianych, gryczanych, ięczmiennych, drożdży piwnych, mięsa wołowego, soli, kapusty kwaszonej, barakow kwaszonych, zieleniny świeżey, miodu patoki, srodu ięczmiennego, mięty ogrodowey, masła krowiego, oleju konopnego, oliwy, świec, słomy, wienikow i mioteł, trun drewnianych, płótna podkładkowego i włociońskiego, nici, tabaki, wódki, octu reńskiego i prostego, żurawin, cukru, sadła wieprzowego, papieru, atramentu, i innych szpitalnych zapasow i materyałow, iakie tylko na rozehod w tych zakładach używają się, tudzież szpitalnego odzienia i bielizny dla pomienionych zakładow i dla powiatowych szpitalow, ile w ciągu roku zapotrzebowanych będzie, naznaczony targ 27, a przetarg 30 dnia następującego miesiąca października, terażniejszego 1831 roku, że do Mińskiego szpitalu i lazaretu naznacza się w rozehod na wszystkie zapasy, materyały i drwa do 10,000 rubli assygnatami, że dostawa takowa oddaną będzie w iedną rękę lub z rozdzielaniem, iak podradczyoy wygodniey dla siebie przyiąć zechcą, że ewikcy potrzebowana jest do trzeciej części podradowey summy, i że podradczyoy w przyięciu dostawowanych, stosownie do kondycy i kontraktu i wydawaniu należnych im pienuędzy, żadnego nienapotkaią zamitrężenia; zechćm i zechcą życzący przybydź na wyżey wyrażone terminy do Mińskiej Izby Powszeczney Opieki z prawnymi ewikcyami, w której przy targu i przetargu objawione będą przybyłym kondycye i rachunkowa wszystkich rekwiżytow wiadomość. (441)

L i c y t a c y a.

3 Na oddanie w arendę na lat sześć młynu Mieyskiego po Biskupiego w Wilnie na Zarczoza zbudowanego, odbywać się będzie w Izbie Rady Mieyskiej Wileńskiej na Ratuszu licytacya w terminach dnia 5, 8, 12, i przetarg dnia 15 przyszłego miesiąca oktobra; o czém taż Rada zawiadamiając publiczność uprasza życzących arendować młyn pomieniony, aby raczyli stawać do licytacyi i przetargu zabezpieczając przyiąć się mające do wypełnienia warunku dostateczną ewikcyą. Dat dnia 24 augusta 1831 roku. Ondry Nowacki P. R. M. W.

(445) Pismowodca Marcin Pozlewicz.

Z b i e g i.

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w tuteyszym Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw ludzie, uznani na mocy Imiennego Naywyższego Ukazu 18 augusta 1828 roku za włoczegow, i z rozporządzenia Zwierzchności odesłani terażniejszego 1831 roku do miasta *Nikolajewa*, dla oddania do 1szego wojskorooboczego aresztantskiego Bataljonu, którzy się powiadali rodakami, a mianowicie: 1) *Efim Lisoy*, lat 23, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, Kijowskiej Gubernii, z włocioian obywatela Komarnowskiego, przymiotow następných: wzrostu 2 arszyny, 7 $\frac{1}{2}$ wierszkow, włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, oczu szarych

twarzy nieco ospowatey. — 2) *Juryy Jacenko* (inaczej *Dimiszczenko*), lat 26, Chersonskiej Gubernii, Odeskiego powiatu, wsi Troickiej z włościan Jenerała Koble, wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie i brwiach rusych, wąsów światłorusych, twarzy czarniawey, nieco ospowatey, oczu szarych. — 3) *Tymofiej Sierhiejew*, lat 44, Kałuskiej Gubernii, Mosalskiego powiatu, wsi Żukowki, z włościan Xięcia Wiazemskiego, wzrostu 2 arszyny, 4 $\frac{1}{2}$ wierszkow, włosów na głowie i brwiach rusych, wąsach i brodzie światłorusych, oczu karych; twarzy czystey, chuderlawy, na wierzchniej wardze z lewej strony od uderzenia szram. — 4) *Nikita Kivralski*, lat 20, z mieszczan miasta Kamienca, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., włosów na głowie i brwiach rusych, nosa spłaszczonego, twarzy czystey. — 5) *Ihnat Riabceniuk*, lat 21, Kiiowskiej Gubernii, Lipowieckiego powiatu, wsi Pliskowa, z włościan obywatela Jakubowskiego, wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wier., włosów ciemnorusych, twarzy czystey, oczu karych. — 6) *Nikita Iwanow*, lat 39, Niżerodzkiej Gubernii, powiatowego miasta Liskowa; z włościan obywatela Xięcia Hruzinina, wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wier., włosów czarnych, oczu żółtokarych, twarzy podługowatey. — 7) *Wasili Iwanow*, lat 40, z włościan teyże gubernii, powiatu, i obywatela, wzrostu 2 arsz., 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, oczu żółtych, twarzy nieco ospowatey, nosa długiego, garbatego. — 8) *Matwiej Smutiwskiy*, lat 20, Podolskiej Gubernii, Bałtskiego powiatu, wsi Kozackiej ze szlachty, wzrostu 2 arszyny 4 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie ciemnorusych, wąsach i brodzie światłorusych, oczu szarych. — 9) *Mitrofan Karandaszew*, lat 20, niepamiętający urodzenia i do kogo przynależy, wzrostu 2 arszyny, 5 $\frac{1}{2}$ wierszkow, włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, oczu żółtoszarych. — 10) *Iwan Władziuk*, lat 21, Kiiowskiej gubernii, Skwirskiego powiatu, miasteczka Skwiry, z włościan obywatela Hańskiego, wzrostu 2 ar. 3 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie światłorusych, oczu szarych, twarzy okrągłej, ospowatey, na lewej stronie twarzy ma rodzimy guz. — 11) *Ewdokim Mazurenko*, lat 40, niepamiętający miejsca urodzenia, i do kogo przynależy, wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsów światłorusych, oczu barych, twarzy czystey, na lewej szczęce ma brodawkę. — 12) *Andrey Myszczenko*, lat 20, z skarbowych włościan Półtawskiej Gubernii, Poczynskiego powiatu, wsi Tarasowki, wzrostu 2 ar. 5 $\frac{1}{2}$ wier. włosów na głowie i brwiach czarnych, twarzy czarniawey, oczu karych. — 13) *Michayło Fedorenko*, lat 40, żonaty, Chersońskiej gubernii, Tyraspolskiego powiatu, wsi Boleski, z włościan obywatela Hrasuła, wzrostu 2 ar. 5 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie ciemnorusych, oczu szarych, na prawey ręce średniego palca paznokieć epanty — 14) *Hawryło Alexe-*

jenko, lat 35, żonaty, Podolskiej gubernii, Olhopolskiego powiatu, wsi Studienoy, z włościan obywatela Starżynskiego, wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wier. twarzy czystey, ospowatey, włosów na głowie rusych, oczu szarych, na prawey ręce wskazujący palec skaleczony — 15) *Wasili Dymitryjew*, lat 25 nie żonaty, niepamiętający rodzeństwa, wzrostu 2 ar. 4 $\frac{1}{2}$ wier., włosów na głowie i brwiach światłorusych, oczu szarych, nos z lewej strony nieco urźnięty, twarzy czarniawey. — 16) *Iwan Pietrow*, lat 25, z mieszczan Gubernialnego miasta Kuraka, wzrostu 2 ar. 6 wier., włosów rusych, oczu szarych, twarzy czystey. — 17) *Michayło Bratuchin*, lat 31. Penzeńskiej gubernii, wsi Besonowki, z włościan obywatela Kaszyńskiego, wzrostu 2 ar. 4 $\frac{1}{2}$ wier., włosów światłorusych, oczu szarych — i 18) *Alexander Bieżan*, lat 40, żonaty, nieumiejący czytać ni pisać, Podolskiej gubernii, Bałtskiego powiatu, wsi Kumary, z włościan obywatela Szałańskiego, wzrostu 2 ar. 6 wier., włosów na głowie czarnych, twarzy czystey okrągławey.
Sowietnik Przybylski.
Sekretarz Snieżkow. (435)

3 Od Borysowskiego Niższego Ziemskiego Sądu ogłasza się, iż w Borysowskim powiecie wzięty człowiek *Michayło Iwanow* powiadający się rodem, z Wołogodzkiej gubernii, Wołogodzkiego powiatu, ze wsi Blochina majątku Dechteryicy, obywatela Pawła Iwanowicza Sorokina, włościaninem, mającym od urodzenia lat 56, i następujące przynioty: wzrostu średniego, twarzy białey, oczu błękitnych, z lewej strony na szczęce dwie brodawki, wielkości sporego ziarnka grochowego, jedna pod samem okiem, druga niżej, włosów na głowie i brodzie światłorusych, że pomieniony człowiek utrzyma się w Borysowskiej mieskiej turmie, i przeznaczono uczynić podług powiadania jego sprawkę, o czém pisano do Wołogodzkiego Niższego Ziemskiego Sądu. Czerweca 26 dnia 1831 roku.

Sprawnik Engensfelt.

Sekretarz Popacki. (429)

3 W dniu 18 bieżącego miesiąca augusta. Niżej podpisany idąc ulicą przypadkowo zgubiłem dokument obligacyyny w dacie 1829go czerweca 17 dnia wydany mnie na czer. zł. 170 przez W. Antoniego Smorzewskiego, i dla tego wraz nazaintrz zaniosłem oświadczenie przed Aktami Sądu Grodzkiego Wileńskiego. Dopiero zaś aby nikt nie mógł korzystać z onego, i że moiey należności na Smorzewskim dochodzić będę, przez niniejsze ogłoszenie zapowiadam. Ktoby zaś pomieniony dokument znalazł i odniósł mnie do domu XX. Trynitarzow na przeciw Placu położonego przyzwoitą odbierze nagrodę. Szlama Boruchowicz Likerman.

Временный Полицейскеръ Подполковникъ Рущковски. (447)

	Czas Obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Stan powietrza.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 28 godz. 2 $\frac{1}{2}$ wiecz.	27 cal. 9 lin. 5 lin.	+ 12 $\frac{1}{2}$ stopni.	Zachodni.	Pogoda.
	d. 29 — — —	27 — 10 — 1 —	+ 16 $\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Pogoda.
	d. 30 — — —	27 — 8 — 7 —	+ 17 — —	Wschodni.	Chmury.
	d. 31 godz. 5 $\frac{1}{2}$ rano.	27 — 7 — 6 —	+ 10 — —	Południowy.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1831. d. 31 Sierpnia.

CENZOR Leon Borowski.